

[Skatteministeren]

Jeg ville imidlertid finde det urimeligt, hvis en fremgangsmåde som nævnt i spørgsmålet blev anvendt.

Spm. nr. S 63

Til *skatteministeren* (21/10 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren fremsætte krav over for den italienske regering om øjeblikkelig efterlevelse af EF-Domstolens dom af 3. juni 1992 vedrørende tilbagebetaling af moms?«

Begrundelse

Ministeren svarer på spørgsmål nr. S 16: »... går (jeg) ud fra, at den italienske regering tager de nødvendige skridt til efterlevelse af Domstolens afgørelse«. Det fremgår imidlertid af Danmarks Transport Tidende fra den 19. oktober 1992, at der fortsat er store problemer med at få momspenge refunderet fra Italien.

Spørgeren efterlyser derfor en aktiv indsats fra ministeren til afhjælpning af de urimelige likviditetsvilkår, danske vognmænd udsættes for fra de italienske myndigheders side.

Svar (29/10 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at Skatteministeriet er i kontakt med vognmandsorganisationerne med henblik på en dansk henvendelse til Kommissionen om spørgsmålet.

Spm. nr. S 64

Til *miljøministeren* (21/10 92) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil antallet af anmeldte fredningsbegæring fra amtskommuner ikke få et mere realistisk niveau, såfremt amtskommunerne skulle betale den fulde erstatning ved fredningen mod den nuværende 25 pct.-betaling?«

Begrundelse

Der anmeldes i disse år mange fredningsbegæring fra landets amtskommuner. Da amtskommunerne kun skal bære 25 pct. af erstatningen ved fredningen, kan der forekomme fredningsbegæring, som ikke er 100 pct. sagligt begrundede.

Hvis derimod amtskommunerne pådrog sig den fulde betaling for de fredninger, de selv begærer, ville omfanget i større grad afspejle de realistiske ønsker.

Svar (28/10 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det er min klare overbevisning, at niveauet for amtskommunernes rejnsng af fredningssager er meget realistisk, og at sagerne alle er sagligt begrundede. Størsteparten af de sager, amtskommunerne rejser, er i øvrigt sager, der har national interesse, og som støttes af Skov- og Naturstyrelsen eller har styrelsen som medrejser.

Den handlingsplan, der blev udsendt i sommeren 1992, er da også udtryk for enighed amtskommunerne, Skov- og Naturstyrelsen og Danmarks Naturfredningsforening imellem om dels de kriterier, der lægges til grund for prioriteringen af fredningsindsatsen, dels om og i hvilken rækkefølge de forskellige sager skal søges løst. Det er endvidere aftalt, hvem der skal rejse de sager, som er prioriteret over de næste 5 år.

Jeg kan tilføje, at af de 86 fredningssager, der verserede pr. 1. april 1992, har amtskommunerne rejst 38 sager. Skov- og Naturstyrelsen har været medsagsrejser i 10 af disse sager og Danmarks Naturfredningsforening medsagsrejser i 16 af sagerne.

Hovedreglen i naturfredningsloven om, at amtskommunen udreder 25 pct. af den samlede erstatning og staten 75 pct., er netop udtryk for, at de sager, som rejses af amtskommunerne, generelt har stor betydning for den samlede fredningsindsats. Denne fordelingsnøgle er derfor opretholdt i den nye naturbeskyttelseslov, der trådte i kraft den 1. juli 1992.

I de tilfælde, hvor en fredningssag hovedsagelig har betydning for en kommune, kan fredningsnævnet/Naturklagenævnet bestemme, at kommunen helt eller delvis skal afholde den del af erstatningen, som efter hovedreglen påhviler staten.

Omvendt kan Naturklagenævnet bestemme, at staten skal afholde indtil 9/10 af erstatningen ved fredninger, der har national betydning og medfører store udgifter.

Jeg skal afslutningsvis henlede opmærksomheden på, at det er fredningsnævnet/Naturklagenævnet og ikke amtskommunen, der efter en